

χωρίου . . . καὶ πληρώνοντας καὶ αὐτὴ τὸ κοινὸν χρέος νὰ μένουν εἰς τοὺς παῖδας των, πλὴν ἔτι στεργεται καὶ αὐτὴ ἡ ἄνωθεν Α. πῶς χαρίζει καὶ αὐτὴ τὰ ὅσα τῆς εὐρίσκονται εἰς τὸν ἀνὴρ αὐτῆς σπίτια, χωράφια . . . ὅποτε καιροῖς γυρεύσου(ν) οἱ παῖδες αὐτῶν νὰ τίς ἐνοχλήσουν καὶ νὰ πειράξουν πολὺν ἢ ὀλίγον, ὅποιον μέρος ἀπομείνῃ ἀπὸ τὸ αὐτὸ ἀνδρόγυνον, νὰ εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν του, τὸ αὐτὸ ἔχει, νὰ πουλήσῃ, νὰ χαρίσῃ καὶ ἕτερα ἀνεόχλητα . . . ».

335

1736. Φιρμάνιον σ. Μαχμούτ Α', πρὸς καδῆν Νάξου, ὅπως ὁ ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ μοναχοὶ τῶν ἐν τῇ νήσῳ καθολικῶν Μονῶν, πλὴν τῆς δεκάτης καὶ τῶν νομίμων δασμῶν, μὴ καταπιέζονται ὑπὸ τῶν κατοίκων διὰ τὴν εἰσπραξίν τοῦ χαρατζίου, ἀνέκδοτον, ἐν ΓΑΚ, φάκ. 162 Π. Ζερλέντη.

336

1736. Πρακτικὸν συμφωνίας ἀπὸ 4 Ἰαν. τῶν τριῶν Κοινῶν τῆς Νάξου («Κάστρο, Μπουργο καὶ ὅλα τὰ χωρία τῆς Ἀξίας»), ἐν 151, σ. 624–625 καὶ ἐν 197, σ. 155–159.
« . . . ἐρχόμενα τὰ αὐτὰ τρία μέρη εἰς θεοφοβίαν, εἰς τελείαν ἀγάπην, εἰς εἰρηνικὴν καὶ ἀκαταζήτητον γνώμην, θέλουν ἀπὸ τὴν σήμερον διὰ παντοτεινὴν τὸς κυβέρνησιν τῶν τριῶν Κοινῶν . . . Καὶ ὅποιον ἀπὸ τὰ τρία Κοινὰ ἤθελεν ἀθετήσῃ καὶ παραβῇ ἀπὸ τοὺς τοιούτους ἀκαταλύτους ταιριασμοὺς καὶ περιστάσεις, νὰ πλερώνῃ εἰς τὸ μουντουπάκι τοῦ πολυετῆ Καπετὰν πασᾶ ρεάλια χίλια πεντακόσια. Καὶ τὸ παρὸν πάντα νὰ εἶναι καὶ νὰ γροικᾶται ἰσχυρόν, βέβαιον καὶ ἀχάλαστον εἰς τὸν αἰῶνα . . . ».

337

1736. Διάταξις πΚ. Νεοφύτου Ζ', περὶ προικοδοσίας, ἐν 70, Β', σ. 78–80 καὶ 437–444.
« . . . Γράφοντες . . . γνώμη καὶ τοῦ . . . πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων . . . Μελετίου . . . ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς . . . ἵνα ὁ ὑπὸ τῆς βασιλευούσης ταύτης τῶν πόλεων, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἐγγενῶν ἀρχόντων διὰ κοινὴν ὠφέλειαν καὶ θεραπείαν τῆς ἐπηρτημένης πανολεθρίας συγκροτηθεῖς, καὶ διορισθεῖς ἐν τριττῇ τάξει ἀριθμὸς τῆς προικοδοσίας, καὶ ὑφ' ἡμῶν ἐκκλησιαστικῶς τε καὶ συνοδικῶς κυρωθεῖς καὶ βεβαιωθεῖς ὡς ἐμφρόνως καὶ προνοητικῶς καὶ κατὰ θείαν νεῦσιν συντελεσθεῖς, ἔχῃ τὸ κῶρος . . . Καὶ ὅσοι μὲν τῶν ἀρχόντων καὶ λοιπῶν χριστιανῶν ἔφθασαν πρότερον μέχρι τοῦδε προικοδοτῆσαι, πρὸ τοῦ διορισμοῦ τούτου . . . ὑπάρχωσιν ἀνεύθυνοι καὶ ἀθῶοι . . . Ὅσοι δὲ τὸ ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς, . . . βούλονται συναλλάγματα γάμων ποιῆσαι καὶ προικοδοτῆσαι ἐκ τῶν τῆς πολιτείας καὶ περιχώρου ταύτης . . . ἀπαξαπάντων χριστιανῶν, ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων, ἐγγενῶν καὶ ἰδιωτῶν, πραγματευτῶν ἢ τεχνιτῶν, ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν, μικρῶν τε καὶ μεγάλων, πάσης καὶ παντοίας τάξεώς τε καὶ καταστάσεως, εἰ μὲν τῆς πρώτης τάξεως εἶεν, ὀφείλουσι διδόναι διατετιμημένην προῖκα γροσίων πέντε χιλιάδων, συναριθμουμένων αὐτῇ τῶν μετρητῶν ἄσπρων, τῶν τζεβαχερικῶν, τῶν ρουχικῶν καὶ λοιπῶν ἀπάντων πραγμάτων, ὡς μὴ ὑπερβαίνειν τὴν ὅλην προῖκα τὴν ποσότητα (ταύτην). Εἰ δὲ τῆς δευτέρας τάξεως τυγχάνοιεν,

